

*Reizen en schrijven
brengen me bij mezelf,
geven me kracht'*

Wie MYRA DE ROOY (1957)
Was GETROUWD
Werd WERELDREIZIGER

M Myra de Rooy hield altijd al van reizen. Maar pas nadat haar man was overleden, heeft ze haar baan opgezegd en trok ze de bergen in. En ze begon met schrijven.

"Hans en ik waren al jaren samen en heel gelukkig toen het noodlot toesloeg. Hans werd ziek en overleed, op zijn 45ste. Daarmee kwam mijn leven op losse schroeven te staan. Ik kon maar één ding: naar binnen kijken. Wat had ik nú nodig? Het antwoord kwam al snel: lieve mensen om me heen én de rust van de natuur, de bergen.

Hans ik ontmoetten elkaar tijdens een reis naar Corsica van SNP Natuurreizen, waar ik na mijn studie geologie werkte als reisleader. Hij was een van de deelnemers. Al snel bleek dat we elkaar leuk vonden. Hans hield net als ik van de bergen. Door de jaren heen hebben we samen heel wat reizen gemaakt, onder meer naar Nepal, Ladakh en Zuid-Amerika. Na zijn dood besloot ik met mijn zus naar een

berggebied in Frankrijk te gaan. We kampeerden langs een rivier. Ik weet nog dat ik naar de stroming keek en dacht: vanaf nu ga ik doen waar mijn hart ligt. Dat was een keerpunt. Weer thuis heb ik mijn baan bij de Vrije Universiteit opgezegd. Ik ging helemaal alleen op reis naar de heiligste berg van Tibet, de Kailash. Hans reisde mee, zo voelde het. Vlak voor de hoogste pas is een plek waar je symbolisch sterft en op de pas zelf word je opnieuw geboren. Daar, tussen de wapperende gebedsvlaggen, was ruimte voor verstilling, voor een innerlijk gesprek en dat was heilzaam.

De beslissing om te stoppen met mijn baan heeft van alles in gang gezet. Zo ben ik na die Tibetreis boeken gaan schrijven. Over vrouwen in Tibet en de Himalaya, over Tibetaanse ex-politieke gevangenen, daarna over inspirerende vrouwen uit berggebieden. Mijn vierde recentste boek, *Chamlang, De eerste Nederlandse vrouwenexpeditie*, gaat over de

beklimming van een 7000-er in Nepal, die ik samen met vijf vrouwen ondernam. Het schrijven brengt me op afgelegen plekken en het reizen met een doel leidt tot verdieping en vriendschap.

Ik ben meer gaan reizen dan ik ooit deed. Ik maak veel solotochten. Zowel het reizen als het schrijven brengt me bij mezelf, geeft me kracht. En daarnaast kom ik in contact met allerlei bijzondere mensen. Alles bij elkaar is mijn leven heel rijk.

Ik heb van het boeddhisme geleerd niet aan bezit te hechten en los te laten. Voor Hans' dood kon ik dat al aardig, maar nu nog beter. Afgelopen winter maakte ik met ski's en slede een trektocht in Noorwegen. Wekenlang zag ik niemand en toch voelde ik me niet eenzaam. Ik heb vertrouwen in het leven. Al bevind ik me soms op een kronkelpad, ik kom wel waar ik wil komen." ■